

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Quales Duces esse oporteat, vt pax fiat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

constat nolle esse pacificos, & adeo nolle filios Dei, sed Belial vocari? contra quos Deus ipse pugnat, & nos vult secum pugnare. Tubicines utriusque preliantium parti seruiant, non milites, non duces. *Quia nemo potest duobus dominis seruire.*

Matth. 6. 24.

VII.

Et quia volent aliqui sibi tales disertè nominari, vno verbo eos nomino. Mundus est talis, & quotquot mundi mores profuerentur. *Pacem relinquo vobis*, ait Magister noster, *pacem meam do vobis: non quomodo mundus dat, ego do vobis.* Hinc meritò vocatur *Princeps pacis*. Quo modo dat mundus; quo modo Christus? Mundus ait, *Venite, coronemus nos vos, simul bibamus, simul ludamus, simul iocemur, simul scortemur; simul detrahamus, & opprimamus iustum, simul testemur falsum; simul accusemus; simul fenestras, simul ianuas frangamus; simul percutiamus, simul occidamus: simul clamem; simul blasphemem; & dicamus, Tolle, Tolle; crucifige, crucifige.* Talis pax non est facienda; quia *non est pax impijs*: repente inter ludendum seriò res agitur: & venit ad pugionem: ex ioco, fit furor; ex lucro, vitæ iactura: & qui vnâ meretricè ambierunt, facti riuales pro meretrice se occidunt: quiq; paulo priùs in tertij caput iurauerunt, repente in seipos conuictijs, criminationibus, calumnijs, plagis, cædibus conuertuntur. Sic dat mundus pacem. At Christus ait: *Pacem meam do vobis: non quomodo mundus dat, ego do vobis.* Ego pacem feci inter Patrem meum & vos. Ego pacem do bonæ conscientie. Ego inter homines tollo discordias, lites, rixas, duella. Hoc si & vos faciatis, Beati eritis, & filij Dei vocabimini. Quamquam neq; beati vnquam erunt, neq; filij Dei vocabuntur, qui causa sunt, & authores malæ pacis, atque inter se in conuentibus consociant combibones, collusores, amatores, scortatores; iuvenes cum puellis; matrimonio solutos cum coniugatis. Deus bone! est né is Christianus, qui in domo sua tales congregat, sociat, coniungit, & pacem facit inter eos, inter quos non est pax? Non est hic pacificus, sed bellificus; non Dei, sed diaboli filius appellandus. Hæc enim peccata Deum offendunt, hæc iram diuinam nobis accendunt, hæc sacra & profana arma in nos acuunt.

Ioan. 14. 27.

Isa. 19. 8.

Matth. 6. 24.

Ioan. 14. 27.

Isa. 19. 8.

VIII.

Nam propter talia scelera Numen bella publica mittit, quæ qui vult tollere, scelera tollat. Numquam bella quibus causis nascuntur, tolluntur. Duo ergo sunt genera pacificorum, qui beati à Christo pronuntiantur. Vnum pertinet ad Principes, Reges, Imperatores,

C c c c c

peratores,

peratores, ut etiam ad ipsos militiæ Duces, archistrategos & administratores, quorum omnino est, omni opè niti, ut bella, velut incendia Reipublicæ, sopiantur & extinguantur. Alterum spectat & ad Ducem & ad unumquemque militem, immo & ad unumquemque hominē priuatum, qui ut peccatis suis vel bello, vel amittendæ victoriæ in bello, causam dedit, ita poenitentiam suam Deum placare, & pacem reducere tenetur, ut damnum quantum potest, sarciat. Duces, Principes, Imperatores, & omnes penes quos belli faciendi vel gerendi jus est, documentum habent ab Alphonso Aragonum & Siciliæ rege, qui cum filium suum ad vlciscendas Florentinorum iniurias (ij cum hostibus perperam, & iniquè fœdus contra Alphonsum fecerant) magno cum exercitu misisset, post longam filij institutionem, hæc adiecit: *Nunc maxime te admoneo, fili, ne tantum aut tua, aut commilitonum audacia tribuas, ut putes absque Dei auxilio victoriam ullam haberi posse. Victoria, mihi crede, non hominum disciplinis, aut industria paratur, sed Dei optimi maximi benignitate & arbitrio. Scientia igitur rei militaris ita dum profutura est, si Deum nobis pietate atq; innocentia pacatum propitiūq; habuerimus. Deum igitur in primis cole, in eum confide, a quo tum victorias omnes, & optima quaq; prouenire non dubium est. Quem si quando tibi iratum suspicaberis, caue contendas: immo quidquid ab eo tibi accidisse videatur, boni consule, & patientia, & poenitentia eum placa.* In eundem sensum scribit Antonius Sucquet, cuius hæc sunt verba: *Si quis in Rep. constitutus ad clauum à Deo est, ut Magistratum erexit, militū deleclū faciat; pietatis sciat primam sibi in se atq; alijs habendam esse rationem. Quis enim nescit, ad magistratū moris atq; exemplum alios se se componere? Et, si nemo tam improbus ferè reperitur, qui populum ac subditos ad impietatem adhortari, vel cogere velit suoq; ad flagitia simul verbo & exemplo inuitare; certè non minùs conuenit euitare scandalū, publicūq; peccatum. Si enim, quod verissimum est, exempla rabunt, mouent verba, seriò cogitandum, quanti sit flagitium, quod plurimos pertrahit in lapsum, vnaq; ruina inuoluit. Atq; hinc est, quod Scriptura dicat: Exiguo conceditur misericordia, potentes autem potenter tormenta patientur: cum non raro contingat, eos pietate minime ceteris antecedere, quos dignitate praire videmus.* Hæc de Magistrato. De Ducibus autem & militibus, quos magistratus elegit ad victoriam obtinendam, ista addit. *Quod in Magistrato valet, &*

Anton. Pa-
nor. lib. 3. de
reb. gestis.
Alphonf. c. 51.

Anton. Suc-
quet. in via
vitæ ætern.
lib. 2. c. 17.

Sap. 6.

IX.